

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): For saa vidt som jeg har forstaaet, at samtlige Partier er villige til at stemme for Lovforslaget her i Landstinget, paa samme Maade som Tilfældet var i Folketinget, kan jeg jo kun takke de ærede Ordførere for deres Tilslutning. Men ligesom Tilslutningen var noget graderet fra de forskellige Partiers Side, maa jeg ogsaa graduerer min Tak, og jeg maa navnlig overfor det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Jensen [Aale]), sige, at min Taknemmelighed overfor ham og hans Parti i denne Sag er af et noget begrænset Omfang. Navnlige er jeg ikke Partiet taknemmelig for, at det i Folketinget har sinket denne i og for sig, forekommer det mig, selvfølgelig og let overskuelige Bevillingssag i mere end en Maaned, og at den ærede Ordfører nu stiller i Udsigt, at der ogsaa her skal nedsættes et Udvalg og stilles Ændringsforslag. Det er Partiet naturligvis berettiget til, men Resultatet er, forekommer det mig, efter hvad der foreligger, let forudseeligt. Derfor tillader jeg mig at henstille til det ærede Medlem, om den Drøftelse af Partiets mærkelige Stilling, der fandt Sted i Folketinget, og de Ændringsforslag, der blev stillet dèr, ikke kan være Partiet nok, om det dog virkelig er nødvendigt, at Sagen paa ny skal sinkes, for at vi kan gentage ganske de samme Drøftelser og se det samme Ændringsforslag stillet her for derefter at forkaste det.

Det ærede Medlem udtalte, at Betænkningen var af en meget mærkværdig Art, og efter at han havde udtalt det, gav han sig til at oplæse, hvad Mindretallet siger. Ja, det er ganske naturligt; skal man finde noget mærkværdigt i Betænkningen, maa det netop blive det, Mindretallet har at anføre. Og saa begyndte det ærede Medlem med at sige, at Mindretallet oplyser, at Landbrugsministeren har tildelt en Forening Laan uden at indhente Amdsudvalgets Erklæring. Men dette er jo ganske urigtigt, hvilket jeg har oplyst baade fra Folketingets Talerstol og i Udvalget og gerne skal gentage her. Landbrugsministeren har ikke tildelt nogen Amdsforening Laanebevilling uden at indhente Amdsudvalgets Erklæring, men har paa et Tidspunkt, da der ikke var nedsat noget Amdsudvalg og ikke *kunde være* nedsat noget Amdsvalg, fordi det desværre tog nogen Tid, inden de Forslag fremkom, der skulde foreligge, tilladt sig at undersøge og gennemgaa en Forenings Vedtægter og paa Grundlag deraf udbetalt et conto Beløb, men saa snart det paagældende Amdsudvalg var nedsat, har dette gennemgaaet Forenin-

gens Forhold, og derefter er den blevet anerkendt paa samme Maade, som alle andre Foreninger er anerkendt, og har faaet det fulde Laanebeløb udbetalt. Der er ingen Driftslaane forening blevet godkendt, uden at den har været anbefalet af det paagældende Amdsudvalg.

Hvad det ærede Medlem har at indvende mod min Stilling, er imidlertid det, at jeg ikke vil foretage en Undersøgelse og derved paatage mig Ansvar for, at der er Sikkerhed indenfor disse Driftslaane foreninger; det ærede Medlem mener, at Landbrugsministeren maa have Pligt til at undersøge de enkelte Medlemmers Forhold og tage Ansvar for, at de frembyder fornøden Sikkerhed. Men jeg vil her, som jeg har gjort det i Folketinget, advare mod en saadan Betragtning, thi hvis Ministeriet eller Ministeriets stedlige Repræsentant — for det maa selvfølgelig ske gennem Amdsudvalget, Ministeriet selv kan jo ikke foretage Undersøgelser i de forskellige Egne af Landet — træffer Afgørelse med Hensyn til Petersens og Sørensens og Hansens Soliditet, skyder den ene ud og tager den anden med, har det ogsaa Ansvar, hvis det gaar galt i en saadan Forening, for saa kan Medlemmerne komme og sige: Det var jo jer, der tog den og den med, det var jer, der traf Afgørelsen, følgelig har I — det vil altsaa sige Staten — Ansvar.

Det er egentlig mærkeligt, at man ikke kan tænke Sagen igennem og se, at i den Henseende kan og skal Ministeriet ikke tage Ansvar. Amdsudvalgene har Ordre til at optræde vejledende, og deres Vejledning bliver for øvrigt altid fulgt; naar en Mand er meget usikker eller paa Grund af Ejendommens Størrelse meget farlig for Foreningen, har Udvalget Pligt til at sige, at det er meget farligt at tage ham med. Og dets Vejledning bliver, som sagt, fulgt. Men det, som Ministeriet har paalagt Amdsudvalgene at undersøge, er den samlede Forenings Berettigelse og derigennem dens Soliditet, for at man paa Grundlag deraf kan skønne over, om det hele er en Forestilling, der er etableret for at trække Penge ud af Statskassen, eller om det virkelig er en Del solide og fornuftige Landmænd, der er gaaet sammen og har ment, det var berettiget, at de under eget Ansvar, et Ansvar, som man ikke skal prøve paa at forringe, dannede en Driftslaane forening. Det forekommer mig mærkeligt, at denne Stilling fra Landbrugsministeriets Side, som jeg synes er selvfølgelig, angribes saa stærkt. Det vilde være langt farligere, om Landbrugsministeriet paatog sig Ansvar for de enkelte Medlemmer. Den Tale,